

ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ

ЗМЕЙНОВО ЛЮБЕ

chitanka.info

Плахи звездици в небе потъмняха;
рано без време петлите пропяха...
В село се късни прибират жътварки.
Хубава Яна припират другарки:

„Яно, каква е таз твоя промяна?
Весела беше за час и засмяна —
що е че ходиш тъй грижна, неволна?
Нещо потайно не би да си болна?“

— Болна съм, дружки, зла болест ме бие,
лазят ме тръпки, свеста ми се вие,
вихър се кани, а прязнощ е тъмна...
Кой знай до утре ще ли да осъмна!

Ясния месец зад облак потъна;
въхър налетя, дървета прегъна...
Яна низ пътя се бъхти, превива;
като веда е — ни мъртва, ни жива.

Около нея в почуди жътварки;
хубава Яна припират другарки:
„Яно, що ходиш, що кършиш ръцете?
Де ти е памет? Що е на сърце ти?“

— Свива се сърце и памет се губи...
Дружки, неверници, змейно ме люби.
Пусли остали вси билки чемерни.
Ох, не напусто са облаци черни! —

Лавнаха псета далеко по двори,
тъмното небо се надве разтвори —
и стреловита светкавица блясна;
от невиделица трясък се трясна.

*С трясък рой налетяха стихии:
змееве, змеици с златни кочи —
цялата рода на змея Огняна,
сбрана на сватба по хубава Яна.*

*Свиха, извиха — на вис полетяха.
Миг само плахи жътварки съзряха,
хубава Яна с незнайно си любе
как се зад облаци тъмни загуби.*

Издание:

П. П. Славейков, Събрани съчинения в осем тома, том 1.
Български писател, С. 1958.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.